

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se označilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zakoni proti socijalistom.

— o. — V državnem našem zboru je v 20. dan t. m. vlada predložila dve osnovi zakonov proti socijalistom in sicer: zakon proti socijalist-skemu teženju in drugič zakon glede rabe razstrelil, osobito dinamita. Predno izrazimo svoje misli in pomisljaje glede teh zakonov, ki so naperjeni proti državljski naši svobodi in ustavni pravici, opišemo naj najprvo ob kratkem nova gosta, ki se silita v družbo naših zakonov.

Prva vladna predloga prepoveduje sedanja in bodoča društva, o katerih se po pravici more misliti, da utegnejo služiti socijalistkim teženjem, ki hočejo podkopati red države in družbe. Društva za mejsebojno podpiranje svojih članov, katera pa razven tega hodijo po socijalistkih potih, je postaviti pod poseben državni nadzor; shode, ki služijo v rečena teženja, je prepovedovati, ali pa tudi razpuščati, takisto je tudi zatirati takšne tiskopise. Redno izhajajoče tiskopise z rečenimi namerami, katerim se je razširjanje že dvakrat prepovedalo, more se ustaviti za zmirom. Glavne obravnave proti kaznjivim dejanjem rečenega značaja voditi je po zakonu o časni odstranitvi porotnih sodišč. Zakon ta naj ima veljavo 5 let in zatorej naj se zakon, potem naredba glede odstranitve porotnih sodišč za Dunaj, Korneuburg in Dunajsko Novo mesto razveljavita.

Poglavitna določila zakona proti občevrnari rabi razstrelil pa slovejo: §. 1. Razstrelila napravljati, v kupčijo širiti, imeti in uvajati v področji tega zakona sme se samo tedaj, ako oblastvo dovoli. §. 2. Kdor se proti temu pregreši, učini prestop, in kazni se z zaporom od 14 dni do 6 mesecev, s poleg tega eventuelno še z globo 10 do 100 gld. §. 3. Tisti, ki z namenom razstrelila uporabljajo v nevarnost svojini, zdravju in življenju, učinijo zlo in kaznijo se z 10—20 leti uječe, če pa so zakrivili smrt človeka, kaznijo se z uječo za vse žive dni. Če pa je činitelj tak učinek mogel sam še poprej uvideti, kazniti je zločin s smrtjo. §. 4. Tisti, ki se za taka v §. 3. našeta kaznjiva dejanja družijo, ali pa so že združeni, zakrivijo zločin, ki mu je teške uječe 5—10 let namenjene, če tudi dejanje ni še storjeno. §. 5. Kdor razstrelila, njih dele in priprave prirejuje, naročuje in ima z na-

menom, da v nevarnost postavlja življenje, svojino in zdravje drugih ali pa da k istemu pomaga drugim, kdor razstrelila, vedoč za zločinske namene, drugim prepušča, ta učini zlo, ki se kazni s 5—10 leti teške uječe. §. 6. Kdor razstrelila prirejuje, naročuje in ima ter drugim prepušča, a ne more dokazati, da ni nobenega zločinskega namena, zakrivi zločin, ki mu je namenjeno teške uječe 1—5 let. §. 7. Pozivanje, nagibanje in navduševanje k rečenim zločinom kazni se v težko uječo 5—10 let. §. 8. Sovedoči dejanja, kaznjiva po §§. 3, 4, 5, katerih pa ne naznanijo, kaznijo se z uječo 6 mesecev do 1 leta, če pa je prišla do smrti človekove, z uječo 1—5 let. §. 12. Glavna obravnava o zatožbah po §§. 3, 4, 5, 8 sodi pred porotna sodišča. —

Že iz tega posnetka utegne biti jasno, da bode mrtvaški zvon zapel lepemu številu naših svobodomiselnih pravic, kakor hitro se zgodi volja vlade z označeno vsebino. Svoboda društev, svoboda shodov in zborov, svoboda govora in tiska, te neprecenjene pravice naše ustave bodo v vedni smrtni nevarnosti, če pride nad nas zakon, ki je po svoji sedanjosti osnovi pravi Damoklejev meč za ustavnosvobodno naše razvijanje! Narodi avstrijski, zlasti mirni in trezni narod slovenski more se po vsej pravici vprašati: s čim je on zakrivil kazni, ki bodo tudi njega trle, ako drakonska osnova postane drakonski zakon? Namestu da bi se vsa določila osnovnih naših zakonov vršila tudi v življenji, namestu da bi vlada in parlament skrbela, da se enakopravnostni član konečno jame spoštovati tudi v vladi, v upravi in v sodstvu slovenskem, namestu tega in onega potrebnega in svobodnemu duhu primernega: poslati se nam hoče črn oblak v podobi petletnega izimnega stanja, postaviti se hoče našim društvom, shodom in časopisom poseben policijski nadzor, tako da o svojih narodnih revah niti govoriti in pisati ne bi smeli kakor doslej, tako da bomo namesto javljajočega se nezadovoljstva postaviti morali molčeče, skrito nezadovoljstvo, ka-li?

Res, da nam utegnejo prijatelji in neprijatelji prerokati, češ, da za izimne zakone mi skoro vedeli ne bomo, ker pri nas nemamo socijalistov, a le proti socijalistom hoče vlada uvesti izimni red, hujše poljsko nadzorstvo. Sigurno je namen vlade tak, uverjeni smo, da so nam neznanica policijska poročila vlado napotila k temu zakonu za varnost in mir države

— toda oglejmo si paragraf 1 zakona proti socijalistom, potehtajmo zlasti zmisel besed — „socijalistko, na podkop sedanjega državnega in družbenega reda delujoče težnje“ — in takoj nas obide misel, da je potem določilo najmirniše jagnje, ki si upa spregovoriti kritiko o državnem in socijalnem našem stanju, lahko socijalist, goden za policijsko in sodnje preganjanje in za mnogoletni sedež v uječi! Napaka tiči namreč v tem, da je ta paragraf preelastičen, da ne določuje na tanko mejo, kjer socijalistko teženje, ki tudi ima pravico do življenja, pričinja biti državi in človeški družbi opasno, torej kaznjivo. Marsikaj, kar teži za reformo javnega življenja, daje se spraviti pod rečeni paragraf, dasiravno ne podkopuje sedanjega reda, vse je le od tega zavisno, kako policijski organi to definicijo tega socijalistkega zločina tolmačiti hočejo. Na podstavi tacega elastičnega pojma znal bi se socijalistki zakon rabiti kot sredstvo za odstranjevanje vsakeršne agitacije, vsakeršnih politikov in reformatorjev, s kratka ne zadovoljil bi se zgolj s socijalisti v slabem pomenu te besede, nego raztegnil bi svojo kruto moč čez vse svobodno in napredoljubivo gibanje državljanstva. Neradi sicer prognostikujemo tako zlorabo, a vender nam bi znal vsakdo, ki poznaje polupretekle zgodovino imenito slovenskega politikovanja, pritrđiti, da so naše slutnje popolnem opravičene. Saj nismo še pozabili pritiskov državne uprave na slovenske narodnosti pojave, saj smo se komaj nekoliko oddahnili! In tisti časi, ki prezirajo pravo državljske svobode, utegnejo še priti, — koliko brezobzirniši bodo pa, če se jim pripravi orožje, kakeršno slabo prikrito tiči v osnovnih zakonih socijalistkih?!

„Principiis obsta!“ Tega držati se nam je tudi tukaj! Niti na misel nam ne hodi, da se bi rečeni vladni predlogi hoteli uporabljati za protivladno agitacijo. Naš narod ima toliko miren in konservativen značaj, da „a priori“ obsojuje vso socijalistko vrtoglavo, vso blodnjo socijalno-demokratskega ali anarhistkega programa, in mi smo radi mej prvimi, ki sedanji vladi in državnozbornski večini hvalo pojó, da se išče državo našo obvarovati upornih, razjedajočih socijalno-radikalnih idej in uživotvorjenj. Toda zelo smo pristopni tudi misli tej, da se bode v fizično silo, katera ima vreti iz socijalistkih zakonov, dosegel le videz, da bode

LISTEK.

Luzern.

Iz zapiskov kneza D. Nehljudova.

(Ruski spisal grof L. N. Tolstoj, posl. Vrbanov.)

(Dalle.)

Skočil sem po konci.

— Čemu se smejete? zakričal sem na natakara, in čutil sem, kako blede moj obraz in se nehote krčijo moja ustna.

— Saj se ne smejem, odgovoril je natakara in stopil proč od mene.

— Ne, vi se smejete nad tem gospodom. In kako vi se upate tu biti in sedeti, ko sva tukaj gosta? Ne smete tu sedeti! zakričal sem.

Švicar je nekaj zamrmral, ustal in pomaknil se proti vratom.

— Kako pravico imate smejati se nad tem gospodom in sedeti zraven njega, ko je on gost, vi pa strežeti? Zakaj se pa neste posmehovali meni danes pri kosilu in useli se poleg mene? Zato morda ker je on slabo oblečen in poje po ulicah? Zato?

a na meni je dobra obleka. On je ubog, pa je tisočkrat boljši od vas, ker nobenega ni razžalil, a vi pa žalite njega.

— Jaz nesem hotel tega, kar mi očitete, odgovoril je moj sovražnik natakara. — Ali sem mu bil mari kaj na potu?

Natakara me ni razumel in moj nemški govor je bil zastoj zgubljen. Surovi švicar se je potegnil za natakara, a jaz sem ga tako ostro napal, da se je tudi on naredil, kakor da me ne razume in mahnil z roko. Grbasta dekla, zapazivši mojo jezo, stopila je mej mene in švicarja, ker se je bala škandala ali pa bila z menoj jednih mislij, ter pogovarjala je njega, da naj molči, govoreč, da jaz imam prav, ter prosila mene, da naj se pomirim. „Der Herr hat Recht; Sie haben Recht“, trdila je. Pevec je kazal jako žalosten in prestrašen obraz, in videlo se mu je, da ni razumel, zakaj sem se jaz tako razvel in kaj da hočem, prosil me je, da naj pojdeva od tod. Pa v meni se je vedno bolj in bolj razvnela zlobna jezičnost. Vsega sem se spomnil: tolpe, ki se mu je posmehovala, poslušalcev, ki mu neso ničesar dali, in nikakor se nesem hotel pomiriti. Mislim,

ko bi natakara in švicar ne bili tako prijenljivi, bil bi se veseljem ž njimi stebel, ali pa s palico pobil kako angleško gospico, katera bi se ne mogla braniti. Ko bi jaz bil to trenutje v Sebastopalu, z veseljem bi bil drl v angleške utrdbe klat in pobijati.

— In zakaj ste me peljali s tem gospodom v to sobo in ne v dvorano? A? vprašal sem švicarja, prijel ga za roko, da ne bi mi ušel. Kako pravico ste imeli po videzu razsojevati, da ta gospod mora biti v tej sobi, a ne v onej? Mari ni v gostilnicah vsak jednak, kdor plača? In to ne le v republiki, ampak povsod na svetu? Kako umazana je vaša republika! . . . Evo vaša jednakost. Angležev ne bi se predrznili peljati v to sobo, istih Angležev, ki so zastoj poslušali tega gospoda, to je ukrali mu vsak nekaj centesimov, katere bi mu bili morali dati. Kako ste se predrznili odkazati to sobo?

Ona dvorana je zaprta, odgovoril je švicar.

— Ne, zakričal sem: — ni res, dvorana ni zaprta.

— Tedaj vi bolje veste.

— Vem, vem, da vi lažete.

Švicar obrnil se je proč od mene.

socijalistsko rovanje pač izginilo z belega dne, a da se bode tem uporniške zbiralo na tihem, po skrivajliščih, da se bode tukaj pohujšavalo in izprevrvalo se v krajne ekstreme. Kajti človeški um, človeška volja ni drevo, ki jame hirati, če je postavimo v senco! In najboljši dokaz, da izimni zakoni ne zadostujejo, dajejo nam socijalistični zakoni nemški, ki imajo po šestletnem svojem obstoju ta vseh, da se je število socijalnih demokratov neizmerno pomnožilo, da imajo sedaj v državnem zboru po svojih zastopnikih parlamentarno vplivno frakcijo, da socijalni demokratizem nemški dobiva čedalje bolj obraz anarhistični, na katerem se ravno sedaj sveti umor Rumpffov v Frankobrodu. Zadušili pa se bodo uporni elementi s previdno socijalno reformo, katera pa bode le tedaj praktična in namenu prikladna, ako se nezadovoljnikom ne jemlje prilika, da povedo, kakšne so jim potrebe in zahteve. Četudi pa bi se vladi dovolile izvenredne oblasti, treba jim je postaviti take meje, da v praksi ne bodo mogle in smele zatirati zasobne in društvene svobode, ki je vir vsemu napredku.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 26. januarja.

Pri volitvah v **Koroško** trgovsko zbornico zmagali so liberalni kandidati. Konservativcev ni nobeden voljen. Drugačnega izida tudi ni bilo pričakovati, kajti malo je dežel v Avstriji, kjer bi nemški lažiliberizem bil tako utrjen, kakor na Koroškem.

Čehi mislijo v **državnem zboru** predlagati, da se za državno obrtno šolo v Pragi sezida posebne poslopje ter se česke srednje šole v Kraljevem Gradcu, Nemškem brodu in Pisku vzamejo v državno oskrb. V českem klubu je veliko nasprotje proti pristojbinski noveli. Več českih poslancev bode najbrž glasovalo proti njej. Jutri misli česki moravski poslanec dr. Šrom predlagati, da se spremeni državno-zborni volilni red za Moravsko. — Vsi poljski listi pišejo proti anarhističnemu zakonu, katerega je predložila vlada; samo „Czas“ je za ta zakon, pa tudi ta ne vé zanj nikakega drugega razloga, kakor da bi Dunajčani Poljakom očitali, ko bi glasovali proti temu zakonu, da so glasovali za izjemno stanje na Dunaji, ki njih ne zadeva, ko pa gre za lastno kožo, pa drugače postopajo.

Vnanje države.

Sploh se je govorilo, da je Skiernieviški tricarški shod imel namen, posvetovati se, kako bi se **anarhistična** rovanja preprečila. Tedaj se je od neke strani zanikavalo, da to ni bil smoter shodu, a posledice kažejo, da se je res o tem sklepalo. „Praviteljstvenij Vjestnik“ objavil je sedaj neko pogodbo mej Rusijo in Nemčijo zastran izročitve zločincev, ki so se z begom odtegnili kazni. Ta pogodba določuje, da se imajo izročiti osebe, ki so zakrivile: 1. Zločinstvo ali pregrešek proti nemškemu (ruskemu) cesarju ali njegovi rodbini, kakor tudi priprave k temu, kakor umor, nasilstvo, telesna poškodba, nameravano kratenje svobode, razžaljenje; 2. umora ali poskus umora; 3. narejanje in hramenje dinamita in drugih razstrelbnih tvarin. Ravno tako se imajo izročiti zločinci v vseh drugih slučajih, ako se zahteva izročitev, ter ni nobenih zaprek. Ako se je zločinstvo izvršilo v kak političen smoter, to nikakor ne sme ovirati izročitve. Tej pogodbi ima še pritrčiti nemški državni zbor. Morda se bode mej Rusijo in Avstrijo tudi sklenila jednaka pogodba. — V soboto popoldne so bile v Londonu tri eksplozije z dinamitom, jedna v Towerji, dve pa v parlamentu. V Towerji je 27 oseb ranjenih, v parlamentu pa dva

policista. Poleg tega je pa v obeh krajih razstrelba napravila mnogo škode. Vsa stekla v oknih parlamentnega poslopja so popokala, v spodnji zbornici so klopi poslancev polomljene. Od zločincev ni nobenega sledu.

V **italijanskej** zbornici predložil je ministerski predsednik predlogo, da se dovoli v italijanskih planinah po sneženih plazovih poškodovanim 150.000 frankov državne podpore. — Vsi italijanski politični krogi bavijo se s kolonijalno politiko. Govori se, da misli poslani vlada vojno brodogovje v Jonsko morje, da zabrani Turčiji zasesti egiptovske luke, ko bi ta to hotela. To pa hoče porabiti le za povod, da bi zasela Tripolis. Ko bi Turčija protestovala proti tej oviri izvrševanju svojih vrhovnih pravic, poslala bi namreč Italija takoj voj 25000 mož v Tripolis in zasela to deželo.

Centrum **nemškega** državnega zbora predlagal je več prememb predloge o subvencioniranih parniški vožnji. Za progo z nemškega obrežja čez Rotterdam v Vzhodno Azijo predlagajo katoliški poslanci največ 1.700.000 mark, za progo z nemškega obrežja v Avstralijo 2.300.000, za srednjemorsko progo Trst-Brindisi-Aleksandrija 400 000 mark državne podpore. Ta zakon naj bi pa stopil v veljavo ob enem z zakonom za borzni davek. Predlaga-telji zahtevajo, da se začno delati novi parniki, kateri bodo mogli tekmovali s parniki družih dežel. Državnemu kancelarju bi moralo vselej biti dovoljeno, pregledati trgovsko-pomorske knjige subvencioniranih podjetij. — Državni zbor je dovolil 150.000 za znanstveno preiskavanje Afrike z veliko večino. Proti so glasovali socijalisti in katoliški centrum. Pri debati o tem so katoliki, naprednjaki in socijalisti grajali vladne organe, kako so nabirali podpise za adrese na Bismarcka zaradi nedovoljenih 20.000 mark. Omenjalo se je, da ko bi res bila taka nevolja mej narodom zaradi dotičnega državnozbornskega sklepa, bi vlada takoj razpustila zbor, ker je pa vse le sleparija, si pa tega ne upa, dobro vedoč, da bi novi zbor bil ravno tak, kakor je sedanji. V nekej državnej tovarni na Saksoskem so delovodje prisilili delavce podpisati dotično adreso.

Potovanje **turškega** pravosodnega ministra v London ima zaradi tega poseben pomen, ker je v nekakej zvezi z italijansko vnanjo politiko. Kakor se poroča, predlagal je turški odposlanec v sultanovem imenu angleškej vladi: 1. Turčija prizna s fermanom ali na kak drug način posojilo egiptovske, za katero bode jamčila Anglija. 2. Turčija dovoli, da se nekaj stroškov za angleško ekspedicijo pokrije iz dohodkov Egipta. 3. Angleška okupacija v Egiptu naj še traja najmanj 8 mesecev, največ pa dve leti. 4. Sultan priznava domača egiptovska sodišča, zlasti schery-sodišča na podlagi Carigradskih sodišč. 5. Turške čete naj zasedejo nekatere kraje ob Rudečem morji. 6. Pravica Egipta, sklepati pogodbe, se prenenari. Izvršitev sultanovega ukaza, da se odpošlje 6.000 turških vojakov, v Suakim, jo zavisno od privoljenja Anglije. Ako Anglija to privoli bode Italiji se jako zamerila, kajti prekrižala bode njene kolonijalne načrte. Da bi pa Italija proti volji Anglije se upala zadržavati z vojnimi brodogovjem prevoz turških vojakov, ni lahko misliti.

Turški ministerski svet je jednoglasno vsprejel poslednje ponudbe barona Hirscha zaradi gradjenja turških železnic.

O poslednjem boji v **Sudanu** pri Abu Klea studenci se sedaj poroča, da sta Mahdijevim četam zapovedovala Nur Angara, emir Berberski in Abbas-Navi, emir Schendyski. Poslednji je ubit. Hud boj pri tem studenci je jako prestrašil glavno vodstvo angleške ekspedicije. Kakor se govori, misli to sedaj premeniti načrt vojevanju, da se izogne bodočim nevarnostim.

Angleška vlada je za svoja posestva v vzhodni Aziji proglasila „Foreign Enlistment Act“ z 9. avgusta 1870 leta, dokler traja **francosko-Kitajska** vojna. Ta zakon prepoveduje vsem an-

gleškim podložnikom dajati kakeršno koli pomoč vojujočima državama. Francoski listi se tolažijo, da bode za drag denar francosko brodogovje še na dalje v angleških lukah dobivalo vse, kakor se da sklepati iz skušenj 1870 l. — Francozi so napali Ke-Lung pa so bili po hudem boji odbiti. Njih zgube znašajo 75 mož mrtvih in ranjenih.

Dopisi.

Iz Trsta 25. januarja. [Izv. dop.] Presvitla cesarica zapustila je v soboto dopoldne krasni grad Miramare ter odplula s spremstvom na jahtu „Fantasie“ pod poveljstvom fregatnega kapitana kneza Wrede v Pulj potem pa na Reko. Obiskala je bila visoka gospa peš z dvema gospicama, s pricezinjo Auerspergovo in gospico Majlithovo prijazno selo Prosek, drugi dan pa Devin. Prosek je bila pohodila nepričakovano; tamošnji ljudje so videli tri dame ali nihče jih ni spoznal, še celo gospod župnik jih ni spoznal, ko je visoka gospa cerkev obiskala. Še le ko je bila odšla, je ljudstvo začelo govoriti, da je izmej onih treh dam jedna bila naša presvitla cesarica. — Seveda, je bilo vsem žal, da jim ni bila prilika, videti cesarico Elizabeto. V Devin se je bila peljala po morji, ter ondu obiskala graščakinjo in kneginjo Hohenlohe.

Naša društva drug drugemu konkurirajo s plesi. Prvi letošnji ples napravilo je napredujoče Tržaško podporno društvo II. Ples je bil dobro obiskan, in je tudi nekaj novcev za blagajnico ostalo. Pri tej priliki, je tudi neutrudljivi nabiratelj za „Narodni Dom“ g. V. Grebenc nabral okolo 10 gld., kar naj bode v vzgled drugim društvom. Na ta ples prišel je tudi g. J. Nabergoj državni poslanec in še nekoliko odličnjakov.

Drugi ples je imel ženski oddelek delavskega podpornega društva v gledišči Femice. Kostumovane tega plesa, udeležilo se je okolo 400 ljudij. Pevci so se posebno odlikovali; zabava bila je živahna, opazovalo pa se je, da gledišče ni bilo zadosti polno.

Najlepši naših plesov pa je brez dvojbe Sokolski. Slava gospodom, ki so ga priredili brez vsake napetosti, elegantno, in v splošno zadovoljnost. Prostrana dvorana pri Monte Verde bila je premala. Teško se je plesalo; pri četvorki bila je gneča, plesalo jo je čez sto parov. Za ta ples se tudi nam prijazni Italijani zanimajo, ker jim dopada uljudnost in lepota. Samo „Alabarda“ je bila neki dan jedno pogodila, radi plesnih vaj v Politeumu, kar — naj bode našim mladim Sokolašem v pouk, in spomin, kako Lahi na naš red pazijo.

Iz Rudolfovega 26. januarja. [Izv. dop.] Slovenski Narod prinesel je že žalostno vest o nenadomestljivej izgubi, katera je zadela dolensko stran, namreč o nenadni smrti gospoda Karla Rudeža. — Izgubila je obitelj skrbnega očeta, ljudstvo dobrotvornega prijatelja, slovenska stvar iskrenega, delavnega, požrtvovalnega borilca. Slovenski Narod narisal je v kratkih, a jedrnatih potezah krasne čednosti pokojnika, kateri je užival redko srečo, da ga je mlado in staro, kmetsko in gospodsko, narodno in protinarodno občinstvo ljubilo in spoštovalo. Dokaz temu bilo je obče sožaljenje, ko se je raznesla vest, da je rajnik tako nenadoma svojo blago dušo izdihnil.

Kljubu neugodnemu vremenu, — sneg je ves

— E! kaj kriči! mrmral je.

— Ne, ne, „kaj kriči“, zavpil sem: — a peljite naju v to sobo.

Vkljub pogovarjanju grbaste dekle in prošnjam pevca naj greva domov, zahteval sem nadnatarja in šel sem z mojim tovarišem vkupé v sobano. Nadnatar, ko je zaslišal moj jezen glas in zagledal moj vznemirjen obraz, se ni hotel prepirati z menoj in s prezirajočo uljudnosti rekel je, da lahko grem, kamor hočem. Švicarju nesem mogel dokazati njegove laži, kajti on je že odšel poprej, nego sam jaz šel v dvorano.

Dvorana bila je v istini odprta, razsvetljena in za jedno mizo je sedel in večerjal Anglež z damo. Četudi se nama odkazali drugo mizo, usel sem se z umazaniam pevcem prav k Angležu in ukazal sem semkaj prinesiti še ne izprazneno steklenico.

Anglež in Angličanka sta sprva začudeno gledala majhnega človečka, ki je ne živ ne mrtev sedel zraven mene; spregovorila sta nekaj mej seboj, ona je proč porinila krožnik, zašumela s svileno obleko in oba sta odšla. Za steklenimi durmi sem videl, kako je Anglež nekaj srdito pripovedoval na-

takarju in kazal vedno na naju. Natar pomolil je glavo notri in pogledal je naju. Z veseljem sem pričakoval, da pridejo naju vreči iz te sobe in da mi bode nazadnje mogoče izliti vso svojo jezo. Pa k sreči, četudi mi je tedaj bilo neprijetno, so naju pustili na miru.

Pevce, ki se je prej branil vina, je sedaj hitro izpil, kar je že bilo ostalo v steklenici, da bi poprej se pobral od tod. Vender se je s čustvom, kakor se mi je zdelo, zahvalil, da sem ga pogostil. Plačočee oči so postale še bolj mokre in svitle in rekel mi je čudno, zamotano frazo hvaležnosti. Pa vendar mi je bila fraza, v kateri je rekel, da, ko bi vsi čislali tako umetelnike, kakor jaz, bi se mu dobro godilo na svetu, jako prijetna. Vkupe sva šla v vežo. Tu so stali natarji in moj sovražnik švicar, in zdelo se mi je, da se je ta pritoževal čez mene proti njim. Vsi, se mi je zdelo, so me gledali, kakor zblaznelega. Ustavil sem se z malim možem pred vsem tem občinstvom, in tu sem z vsem spoštovanjem, katero sem le mogel izraziti v svojej osobi, odkril klobuk pred njim in stisnil njegovo roko z vsled bramorice posušenim prstom.

Natarji so se delali, kakor bi se nič ne zmenili za mene. Samo jeden iz njih se je zasmel z rezgetajočim smehom.

Ko se je pevec poslovil od mene in zginitil v temi, šel sem v svojo sobo, da bi prespal vse te utise in neumno otročjo jezo, ki se me je bila nepričakovano polastila. Pa bil sem preveč razdražen, da bi mogel zaspati, zatega delj šel sem zopet na ulice, da bi hodil tako dolgo, da se pomirim, in reči moram, da sem gojil nejasno nado, da se snidem s švicarjem, natarjem ali Angležem in jim dokažem njih trdosrčnost, in kar je glavno, njih krivico. Pa razen švicarja, kateri mi je obrnil hrbet, ko me je zagledal, nesem srečal nikogar in sam sem začel hoditi po nasipu gori in doli.

Evo, čudna usoda poezije, premišljeval sem, ko sem se malo pomiril. Vsi jo ljubijo, iščejo v življenji, pa nikdo ne priznava njene sile, nikdo ne ceni tega najboljšega blaga na svetu, ne cenijo jo in ne časte teh, kateri jo dajo ljudem. Vprašajte katerega hočete izmej vseh teh prebivalcev Schweizerhofs, kaj je najboljšee na svetu? in vsi ali devet in devetdeset izmej sto bode vam odgovorilo zanič-

dan naletaval — zbralo se je v soboto 24. januarja v Gracarjevem Turnu, od koder je imel kreniti sprevod, obilo izbranega občinstva posebno iz Novega mesta. Kdorkoli je mogel, ostavil je svoj posel, da nepozabnemu pokojniku izkaže poslednjo čast. Razven tega pa se je zbralo mnogo stotin kmetskega ljudstva, katero je k njegovej krsti pristopalo, da poslednjikrat vidi prijazno lice pokojnikovo ter ga potem spremi v hladni grob. Po dokončanem cerkvenem obredu zapeli so Novomeški pevci dolenskega pevskega društva Hribarjevo nagrobno in potem so vzdignili moške krsto, pred katero je stopala št. Jarnejska požarna bramba, katere člani so nosili krasne vence, darovane od Ljubljanske in Novomeške Čitalnice, Ljubljanskega mestnega zastopa, Ljublj. Sokola, rodbine Fichtenau-ove itd. Za krsto stopali so sorodniki, zastopniki narodnih društev Novomeških, meščanske garde, obilica gospodskega in kmetskega občinstva. Opazili smo tudi nekoliko dam, katere se neso ustrašile slabega vremena. Nikakor pa nismo mogli zapaziti kakega zastopnika deželne zbornice, čigar član je bil pokojnik. — V Orehoviči služila se je sveta maša, pri kateri so domače pevke prav dobro pele; ko so duhovniki cerkveno opravilo zvršili, zapeli so pevci pesen „Nad zvezdami“, potem pa je gospod dr. K. Slanc kratko a jedrnat govoril o čednostih in zaslugah rajnika. Tako se je končala žalostna slovesnost, pri kateri so v očesih mnogih prisotnih solze igrale. Karla Rudeža ni več — a hvaležen vspomin od strani dolenskega ljudstva in od strani celega slovenstva mu je osiguran. Vječnaja mu pamjat!

Iz Ribnice v januarju 1885. [Izv. dop.] Gospod urednik! Vi vprašate začuden, zakaj Vam toliko časa ne dojde od tod nobena črta, — med tem ko Vam od drugod dan za dnevom dohajajo raznovrstna poročila. Pomislite za vraga: štiri čevlje visok sneg, pa še vedno z nova sneži, — mraz, slaba pota, „pustna doba“ v pustem pomenu besede; nazadnje pa še pasja steklina — sit venia verbo! Človeka prehaja strah in groza, potem naj se pa kdo gane. — Na političnem firmamentu še vedno stari kometi in v socialnih „cirkelnih“ še vedno stara „šara“, potem si vsak človek lahko misli, kakšen utis je napravil začetek „novega“ leta na nas. In če Vam danes pri vsej dobri volji ne morem z družim originalom pričeti, kakor baš s — pasjo steklino, bodite zadovoljni, saj se Vam bolje godi nego nam; in če človeka pri vsej dobri volji zgrabi včas tudi slaba volja, ni pač nič čudnega, ravno tako ne, kakor če postavim zdravnik človeku, katerega je stekel pes ugriznil, — rano „žge“. Bi li ne bilo boljši poprej steklega psa „sožgati“, nego čakati toliko časa, da je na tem ali onem človeku, na pr. na katem 10—12 letnem otroku dokaze svoje „steklene“ zrelosti zapustil, in tako smatral se stoprav zrelega za „Brezje“ pri Ribnici!

Našemu, to se pravi: Ribniškemu sodniškemu okraju zapustilo je staro leto marsikaj zanimivega, da bode pa izmej vseh zanimivih ostankov ostala v spomin starega leta nam — pasja steklina, bi ne bil nihče verjel, in da se bode „novo“ leto zopet s pasjo steklino pričelo, bi se bili čudili ali pa jezili, kdor bi si bil trditi upal. Pa pomagajte si, če si morete! Po jednom človeku je prišel greh na svet in po grehu smrt, v Ribnici pa je prišla po jednej pasjej živalici steklina na dan, po tej steklini pa

ljivo, da najboljši na svetu so denarji. „Morda vam ta misel ni všeč in se ne ujema z vašimi izvišenimi idejami, poreče on, pa kaj se če, če je življenje tako urejeno, da samo denarji sestavljajo srečo človeško. Jaz ne morem zabraniti mojemu umu, da ne bi videl sveta, kakeršen je, to je, da ne bi videl resnice.“ Ubog je tvoj um, revna sreča, katero želiš in nesrečno bitje si ti, ki sam ne veš, kajti je treba . . . Zakaj ste vsi ostavili svojo domovino, sorodnike, posle in denarne opravke, ter ste se sešli v malem švicarskem mestu Luzernu? Zakaj ste danes zvečer vsi drli na balkone in s poštljivim molčanjem poslušali majhnega uboščka? In ko bi on bil še hotel peti, pa bi ga še bili poslušali. Bi mari za denarje, če tudi za milijone bili ostavili domovino in zbrali se v malem kotu Luzernu? Mari bi za denar bilo vas možno zbrati na balkonih in vas prisiliti pol ure molče in mirno stati? Ne! A prisililo je vas tako delati nekaj, kar bode zmiraj silneje kakor vsa druga gonila v življenju, to je potreba poezije, katere ne poznate, pa jo čutite in jo bode čutili, dokler ostane v vas kaj človeškega.

(Dalje prih.)

kontumacija — celega okraja; to se pravi, okraj Ribniški ni stavljen v kontumacijo, temuč le psi so stavljeni v kontumacijo, kar se jih nahaja v Ribniškem okraju sploh. — Nasledki gori omenjene bolezni pokazali so se kmalu in sicer: v Ribniškem trgu na pseh, v Žigmarcah pri Sodražici pa na otrocih in tako smo v Ribnici sedaj brez pasje garde! Jedina izjema tega pravila pa velja za jeden eksemplar, kateri je vsem drugim — „kašo upihal“!

Zginila so razna neslavna imena: Šek, Pintscherl, Hetscherl, Waldman, Lyon, Castor in Pollux pa Pick in Pagat, le — adut — „Kürras“, da „Kürras“ ta je pa kot „kotschewski bog“ napravil največi „štih“, in zdaj igra „ajmundswansig“ s torbo; vsak dan je na sprehod peljan, na špagi iz lanu, a „strah“ i ta bo še razdjan, in mi prosti — strahu! . . . Gospod urednik! Mi trdno upamo in srčno verujemo, da bode kompetentna oblast skrbela za to, da izgubimo izpred oči vse te še živeče „ideale“ pasje pošasti — ki so prišle v dotiko s prvosteklo psico ali psom —, in Vam ob jednom povemo da: Veče veselje bode nam smrt jednega popadenega „Kürras-a“, nego desetih nepopadenih — mačk. —

Oprostite ta izjemno došli „kapitel“ današnjega poročila, vsaj veste, da se v pustnem času nahajajo celo taki ljudje, ki skazujejo svoje „ščetinasti nesnagi“ veče spoštovanje, nego!

Steklina mora priti mej pse, ali gorje mu — psu (ne človeku!), po katerem steklina pride, boljše bi bilo, da se mu naveže kamen na vrat, ter vrže v največi tomun, kar jih ima Bistrica, in boljše bi bilo vleči ga na — Brezje! — Da bi pa človek „stekel“, tega pa ne verjamem, pa Bog nas varuj, tega. To je dobro, da imamo zdaj pasjo kontumacijo!

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za šolo na Vratah na Koroškem 300 gold.

— (Z Dunaja) se nam piše: Nasproti vsem drugim trditvam in slavospevom, v katerih se je dokazovalo, da je premeščenje gosp. prof. Šukljeja na akademično gimnazijo na Dunaji pravo za pravo — odlikovanje, poizvedel sem iz najboljšega vira, da je prof. Šuklje premeščen iz službenih ozirrov.

— (Slavni vladika J. J. Strossmayer) praznuje letos sedemdesetletnico svojega rojstva. List „Pozor“ v svoji številki z 21. dne t. m. pozivlje častilce Strossmayerjeve, ki so seveda celi narodi, naj bi se sedemdesetletnica ta ne slavila 2. dne februarja, nego 8. septembra; ta dan bode namreč tudi petindvajset let, da je bil Strossmayer za vladiko imenovan, in ob jednom bode tudi dvestoletnica slavna v spomin osvobojenja Slavonije od jarma turškega. Za vse te slavnosti snuje se v Zagrebu odbor, da jih pripravi dostojne rečenim dogodkom, velepomembnim tudi za Slovence.

— (Ljutomerski rodoljubi) nabrali so za koroški list „Mir“ znesek 16 gld. 20 kr. in ga poslali g. Einspielerju v Celovec v namen razširjanja imenovanega lista.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljala se je Nestrojeva burka „Danes bomo tiči!“ Partér in galerija bila sta polna, lože odlikovale so se po nenavadnej praznoti. Igralo se je v obče prav dobro in smeja bilo je dovolj. Izmej gospodov igral je najbolje g. Gorazd, ki je pokazal, da ima posebno spretnost tudi za komične vloge. Gg. Danilo, Rus, Petrič igrali so prav vrlo, žal, da je bil g. Petrič nekoliko hripav. Izmej gospic imela je g. Lavoslava največo nalogo, katero je prav dobro zvršila. Primerno sodelovale so gospice Zvonarjeva, Vrbančeva in Hribarjeva. Slednja nastopila je včeraj prvokrat, a njena uloga bila je preneznatna, da bi se moglo soditi o njenih zmožnostih. Tudi vsi drugi igralci pripomagali so s svojo dobro igro k splošnemu jako povoljnemu vspehu in občnemu odobravanju. Opomniti nam je, da je včerajšnja igra bila prva pod režiserstvom g. Gorazda, da torej včerajšnji ugodni vspeh smatramo za dobro znamenje.

— (Čudne želje.) „Lajbaherica“ je pred par dnevi bila res toliko naivna, da je javno prosila in moletovala, naj bi magistrat gledalcem in radovednežem na ljubo potrebil led in sneg okolu drsališča pod Tivoli, češ, saj troški ne bi bili ravno veliki. Magistrat ima letos pač dovolj posla s snegom po mestu, katerega kljubu vsej marljivosti in velikim troškom ne more premagati, da imamo še vedno prave snežene nasipe po mestu. Zdaj naj bi še

drsalcem in gledalcem šel sneg kidat na drsališči! To je upravo histerična želja, dostojna našega uradnega glasila. Kdor se hoče na drsališči zabavati, naj to stori na svoje, ne pa mestne troške.

— (Občni zbor slovenskega delavskega društva „Slavec“) včeraj popoldne v restavraciji Ljubljanske Čitalnice bil je mnogobrojno obiskan, udeležilo se ga je nad 50 rednih in precejšnje število podpornih članov. Po nagovoru predsednika g. Antona Jeločnika poročila tajnik g. J. Pajk v svojem širjem poročilu o delovanju društva in njega odbora. Poročilo se je s splošnim odobravanjem vsprejelo. Pri poročilu blagajnika g. M. Jeločnika razvidelo se je, da je društvo v teku šestmesečnega obstanka ravnalo jako previdno s svojimi denarji, kajti dohodki znašajo: 370 gld. 72 kr., stroški: 293 gld. 81 kr., toraj preostane čistega premoženja 76 gld. 91 kr. — Pri dopolnilni volitvi mesto dveh prostovoljno odstopivših odbornikov voljena sta bila gospoda Perdan Fran in Widmar Josip, katera sta tudi to častno mesto vsprejela. Mej raznimi nasveti je omeniti nasvet gospoda Mateja Kunca, da bi se letos, ko je najugodnejši čas, napravila na pustni torek maskarada, na kar pa se mu razjasni, da je pri sedanjih razmerah in družih gmotnih neprilikah to letos nemogoče, pač pa je odbor sklenil prirediti na vsak način na pustni torek v Čitalnični restavraciji „Šaljivi pevski večer“ s plesom, h kateremu bode slobodno priti v maski. Nadalje stavi g. Regali predlog, da bi se društvena pravila predručala in da bi se ob jednom osnovalo bolnišno podporno društvo za delavce jednako, kakor ga imajo v Trstu. Predlog vsprejme se jednoglasno in odboru se naloži takoj te stvari poprijeti se, da bode potem društvo tudi za bolezni spominjalo se svojih članov. Društvo si misli napraviti društveno zastavo in dobilo je v to svrhu že tudi blizu 60 gld. od svojih radodarnih prijateljev, ter namerava prirediti sijajen koncert v gledališču v ta namen. Po končanem zborovanju zapeli so pevci Nedvedov: „Bratje v kolo se ustopimo“.

— (Pozor!) Nekateri prodajalci premoga imajo precej kosmato vest. Prijatelj našemu listu nam piše, da naj bodo pazne zlasti one stranke, ki kupujejo premog od g. R. kajti pri nekej stranki, ki je naročila 300 kl., bilo je premoga za 28 kl. premalo.

— (Koroška deželna vlada) ukazala je, da se morajo popisati vsi Borovski puškarji. Razdelili se bodo potem na tri vrste: V prvo vrsto spadajo taki, ki izdelujejo in prodajajo cele puške (puškarji, fabrikanti); ti morajo imeti uradno dovoljenje (koncesijo). V drugo vrsto spadajo taki, ki izdelujejo le posamične puškine dele in imajo pri delu tudi tuje ljudi za pomočnike. Taki morajo se preskrbeti z obrtnim listom (Gewerbeschein). V tretjo vrsto se pa štejejo taki, ki izdelujejo posamične kose le z domačimi ljudmi; ti se pa ne štejejo mej obrtnike, ampak to je po postavi le „domača obrtnija“ (Hausindustrie).

— (Vabilo) na Vodnikovo slavnost, katero priredita Dolenjsko pevsko društvo in Narodna Čitalnica v Rudolfovem v prostorih Narodnega doma v nedeljo 1. februarja 1884 točno ob pol osmih zvečer. Spored: 1. I. pl. Zajc: „Poputnica“, moški zbor. 2. F. S. Vilhar: „Pod oknom“, mešani zbor s sopran-solom. 3. Méhul: Trio za gosli, cello in klavir iz opere „Joseph“. 4. Dr. B. Ipavec: „Domovini“, moški zbor z dvosplovom. 5. A. Foerster: „Katica slovenskih narodnih pesnij“, mešani zbor. Iz posebne prijaznosti sodelujejo gospodičina A. Pajničeva in gospoda Dom. Rizzoli in Venceslav Tuček. Ples (s kotilijonom), pri katerem svira oddelek meščanske godbe. Vstopnine plačajo gg. člani pojedinci 30 kr., družine 50 kr., nečlanovi pojedinci 50 kr., družine 1 gld. — Zunanji izvršujoči društveniki, kateri žele sodelovati, vabijo se, da se udeležijo skupnega poskusa v četrtek 29. januarja t. l. ob 6. uri zvečer, ali pa vsaj onega v nedeljo 1. februarja t. l. ob dveh popoldne. Odbor dolenskega pevskega društva in narodne Čitalnice.

— (Tržaško podporno društvo) nanzanja, da bode imelo dne 8. februarja t. l. ob 4. uri popoldne pri „Re d' Ungheria“ v zgornji sobani svoj letni občni zbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 26. januarja. Konečni rezultat volitev v senat: 67 republikancev, 20 konser-

vativcev. Republikanci pridobili so dva in dvajset sedežev.

Pulj 25. januarja. Ladija „Fantasie“, na kateri se je cesarica peljala na Reko, morala je zaradi burje in viharja obrniti in vrniti se v Pulj nazaj. Ob 2. uri in 25 minut popoldne zasedla se je „Fantasie“ v vojnej luki, ob 4. popoldne pa je odplula proti Trstu.

Malta 26. januarja. Italijanska oklop-nica „Principe Amadeo“ razbila se je vzhodno od Portsajdskega pristanišča.

Razne vesti.

* (Milosrdnost laškega kralja.) Laški kralj poslal je španjskemu kralju Alfonzu 30.000 frankov, da jih razdeli po zadnjem potresu pone-srečenim španjskim podanikom.

* (Nečloveška mati.) Z Rima se poroča: Tukajšnja krojača soproga Alina Radagaldi odrezala je 19. t. m. svojemu lastnemu malemu sinku desno nogo, ker jo je motil v popoldanskem spanji in počitku. Ko so peljali zversko mater k redarstvu, nabralo se je na tisoče ljudi po ulicah, da so vi-deli in z brezštevlnimi kamenji kamnali ostudno žensko, tako da je prišla precej poškodovana pred sodnijo.

Tujci:

25. januarja.
Pri **Stonu**: Hoffman, Vidie z Dunaja. — Biller iz Gradca. — Bethheim, Stern iz Zagreba. — Schwarz iz Celja. — Leskovic iz Idrije. — Maier iz Gorice.
Pri **Matej**: Lederer, Breitenfels, Wolf z Dunaja. — Barov iz Budimpešte

Tržne cene v Ljubljani

dné 24. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	74
Rež,	5 4	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4 56	Jajce, jedno	3
Oves,	2 92	Mleko, liter	8
Ajda,	4 55	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 85	Telečje	68
Koruza,	5 40	Svinjsko	54
Krompir,	2 86	Kostrunovo	36
Leča,	8	Pišanec	50
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo, kgr.	94	Slama,	1 51
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	7 80
Špeh frišen,	54	„ mehka,	5 20

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. jan.	7. zjutraj	741 24 mm.	— 6 8° C	sl. szh.	snež.	0 70 mm.
	2. pop.	740 78 mm.	— 0 6° C	sl. svz.	snež.	snega.
	9. zvečer	742 18 mm.	— 2 6° C	sl. svz.	snež.	
25. jan.	7. zjutraj	742 12 mm.	— 4 0° C	brezv.	obl.	0 00 mm.
	2. pop.	741 58 mm.	— 1 4° C	obl.	obl.	
	9. zvečer	742 02 mm.	— 3 0° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura obeh dnij je znašala — 3 3° in 2 8°, za 1 4° in 1 0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 26. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	35 kr.
Srebrna renta	84	—
Zlata renta	106	50
5% marcna renta	98	55
Akcije narodne banke	869	—
Kreditne akcije	304	25
London	123	65
Napol.	9	77
C kr cekini	5	80
Nemške marke	60	35
4% državne srečke iz l 1854	250 gld	126
Državne srečke iz l 1864	100 gld.	172
4% avstr zlata renta, davka prosta	106	25
Ogrska zlata renta 6%	—	—
„ 4%	97	35
„ papirna renta 5%	93	65
5% štajerske zemljiše odvez oblig	104	—
Dunava reg srečke 5%	100 gld	115
Zemlj obé avstr 4 1/2% zlati zast listi	122	50
Prior oblig Elizabetine zapad železnice	112	—
Prior oblig Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld	176
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ velj. 170 gld a v.	215	50

Zahvala.

Za mnogostranske dokaze vilega sočutja in izraze obžalovanja o prerani smrti našega preljub-ljenega, nepozabljivega gospoda

DRAGOTINA RUDEŽA,

graščaka v Gračarjevem Turnu,

za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu, slavnemu mestnemu zboru Ljubljanskemu, slavnemu dežel-nemu zboru kranjskemu, slavnima društvoma „So-kolu“ in Čitalnici Ljubljanski in vsem drugim darovateljem krasnih vencev izrekamo svojo naj toplejšo zahvalo.

(54)

Rodbina Rudež.

Zahvala.

Vsem obiskovalcem društvenega plesnega venčka 18. t. m. in vsem blagim dariteljem dobitek za srečkanje se zahvaljuje najiskrenejše (53)

Š. ofjeloska prostovoljna požarna bramba.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal prof. A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 89, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Poprava.

Pri 58. izsrečkanji kranjskih zemljišnih ob-veznic dné 31. oktobra l. 1884 bila je po pomoti št. 441 v znesku 1000 gld. st. d. namesto št. 421 v znesku 1000 gld. kot izsrečkana izkazana, kar se v občno vednost s tem naznanja.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 15. januarja 1885.

(47—3)

Deželni glavar: Thurn.

Št. 7615 l. 1884.

(37—2)

Razglas.

Za napravo vino- in sadjerejske šole na Dolenjskem išče se primerno posestvo.

Vsled sklepa deželnega zbora kranjskega dné 14. oktobra l. 1884. se bode za napravo vino- in sadjerejske šole na Dolenjskem kupilo, oziroma v najem vzelo primerno posestvo, katero naj ima okoli 8 oralov vinogradov, ali vsaj 5 oralov vinogradov in blizu 3 orale za nasaditev novih vinogradov pri-pravnega sveta, potem okoli 2 orale sadnih in zel-jadnih vrto, — 10 do 15 oralov njiv in trav-nikov, in gozda za domačo potrebo, zraven tega hišo in gospodarska poslopja, kolikor jih je za šolo treba.

Lastniki takih posestev, katera so v ugodnem kraji za vino- in sadjerejo in blizu kakega mesta ali večjega selišča, naj pošljejo svoje na kolek 50 kr. spisane ponudbe, katerim imajo priložiti katastralne mape in posestne pole z natančnim popisom pose-stva vred, zlasti hišnega poslopja glede stavbine ka-kovosti, velikosti in števila prostorov za stanovanje in z naznanilom najnižje kupne cene, oziroma naj-emščine

do 31. marcija l. 1885

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 15. januarja 1885.

!Kava po ceni!

V. SAULIG, Trst, Via Carradori št. 3.

Mocca, pristo arabska	1 kilo gld.	1.70.
Menado, izvrstna	1	1.80.
Ceylon Per, jako fina	1	1.70.
Ceylon Plantat., fina	1	1.60.
Java zlata, fina	1	1.50.
Santos, fina	1	1.20.
Rio, fina	1	1.15.

Čaj od 2 do 12 gld. kilo v poštnih zavitkih po 4 3/4 kilo voznine in carine prosto. (52—1)

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaže-nem želodecu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami l gld. 5 kr. — Razpošljila se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski a 56 kr.,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in plučne bolečine. Koristnejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (41—2)

Velika partija 1 (788—78)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko. pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Uzorcji proti pošiljatevi marke za 10 kr.

Dve železni skrinji

(blagajnici)

skoro čisto novi in trdni ter se jako dobro zapirata, jedna z dvema, jedna z jednim ključem.

prodasti se po ceni.

Kaj več se izve v Zerovčevih hiši na Št. Pe-terkem nasipu št. 65 pri hišniku. (46—3)

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na
ARNOLDA REIFA, DUNAJ, L. PESTALOZZIGASSE 1,
najstarejša tvrdka te vrste. (623—17)
Natančneje izpovedbe in prospekti zastonj.

Zoper jetiko!

Radgostski univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtički,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost ču-tnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Gospod lekar **J. Seichert** v Rožnau.

Prosim, pošljite mi še jedenkrat 2 zavitka rad-gostskega čaja in 4 škatlice rožnovskih maho-rast-linskih celtičkov. Princu Danilu so celtečki dobro deli in sneželi jih je celi 2 škatljici. Baš tako izv-rostro se je pokazal vaš čaj. Priloženo je 4 gld. 10 n. av. v. Z visokim spoštovanjem

dr. pl. Radič,

kn. čnogorski dolni zdravnik.

V Cetinji Črna gora, 24. maja 1877.

Vaše blagorodje!

Dolžnost mi je naznaniti vam, da so iz vaše lekarne naročeni rožnovski maho-rastlinski celtički in radgostski čaj mojej bolnej soprogi postali prava dob. oa. Za to moram vam, čestiti gospod, izreči svojo najiskrenejšo zahvalo za tudentno ozdravljenje, ka-teru se imam zahvaliti vašemu zgravidu. Vaše blago-rodje prosim z nova, da mi svoj-ga izvrstnega rad-gostskega univerzalnega čaja pošljete še dva zavitka proti povzetju.

Vašemu blagorodju popolnem udani

Viktor Szymanski,

graščinski in gozdni oskrbnik.

Bronica, 5. oktobra 1876.

P. S. Ne bodeu opustil razglasiti slave vaših izvrstnih zdravil tudi po poljskih časopisih.

Čestiti gospod!

Zoper hudo prehlajenje v vratu, katero imam uže dolgo, se mi je od več strani priporočalo vaša izvrstna zdravila. Prosim vas tedaj, pošljite mi s poštnim povzetjem čaja 2 zavitka in rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov 4 izvorne škatljice. Spoštovano

A. Bratke,

župnik v Vöslavu, Dolenje Avstrijako.

Vöslav, 6. novembra 1879

Od tega po zdravniškeje razložbi in predpistih pripravljene čaj, veja za 1 dnevno rabo pripravljene paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna origi-nalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtič-kov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posóbe.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtički dobivajo se vedno le v lekarni **J. Seicherta** v Rožnovi na Morav-skem, in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge siedeči lekarni: **W. Mayr** v Ljubljani, **W. König** v Mariboru, **S. Mittelbach** in **J. Cejbek** v Zagrebu, **Barmherzige Brüder** in **A. Nedved** v Gradci, **A. Marek** in **J. Kupfer-schmid** v Celji, **O. Russheim** v Lipnici, **Carl Grabacher** v Murau, **J. Illing** v Rot-tenmann, **W. Thurnwald** v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih pro-dajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, pripravljena natanko po staremu rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepljenje in vzdržanje vida v vsake starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopelišči Rožnau.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja putiko, irganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Mo-ravska). (770—8)